

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Column

Hargh, M.C. van der

Citation

Hargh, M. C. van der. (1989). Column. *Bestuurskundige Berichten*, 4(2), 10-11. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233171>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233171>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

COLUMN

"Then in his turn comes gloomy winter
Till sailing spring again appears
Thus seasons dancing, life advancing
Old time and nature their changes tell"

Heel even maar heb ik gearzeld of ik deze regels van de Schotse dichter Robert Burns wel zou moeten aanhalen. In principe moet je voorzichtig zijn met het tentoonspreiden van je beleving. Dat laatste kan ik beter overlaten aan onze hoogleraren Bestuurskunde. Zij hebben tegenwoordig de gewoonte opgevat officiële gelegenheden op te luisteren met gedichten en andersoortig letterkundig werk. Ik herinner hierbij aan de oratie van Rosenthal en de afscheidsrede van Van Braam. Begrijp mij goed: deze opmerking dient niet als kritiek te worden opgevat aan hun beider adres. Hoogleraren kunnen immers niet volgens dezelfde maatstaven worden beoordeeld als de rest van de academische gemeenschap. Bovendien hebben zij een voortrekkersfunctie te vervullen wanneer aan de buitenwacht getoond moet worden dat bestuurskundigen een rijkere geestelijke bagage bezitten dan redelijkerwijze op basis van het door hen gebruikte jargon verondersteld mag worden. Liever een toepasselijk literair citaat dan bijvoorbeeld een zinsnede als "...het creëren van change management". Maar dit terzijde.

Uit de aanhef valt op te maken dat ik met U wil spreken over het thema 'lente en vernieuwing'. Voor het goede begrip, het betreft de lente in overdrachtelijke zin. Ik wil mij

verre houden van botanische vergelijkingen. Het gaat wat al te ver de studierichting Bestuurskunde voor te stellen als een bloementuin, waar de studenten de bloemen zijn, zoals dat onlangs in een reader is gebeurd. Bloemrijk taalgebruik is slechts zelden helder. Men veroorzaakt met dergelijke vergelijkingen eerder veel verwarring dan dat het duidelijkheid oplevert. De eerste gedachte, die mij bij lezing van deze bundel door het hoofd schoot was, hoe zit het met onkruid? Een pijnlijke vraag die men beter kan laten rusten. Ik doe dat dan ook.

Op dit ogenblik zijn zowel de vakgroep als de B.I.L. zich aan het bezinnen op hun positie. Die herbezinning is verbonden aan het lustrumjaar 1989. In de oudheid werd een lustrum gezien als een vijfjaarlijks reinigingsritueel, waarbij onvolkomenheden gecorrigeerd konden worden. Het bestuur van de B.I.L. heeft dit bij zijn voorgenomen lustrumactiviteiten wat al te letterlijk genomen. In een recente nieuwsbrief heeft dit bestuur zijn leden betiteld als 'Billies' met een schuin oog naar het desbetreffende luiermerk. De Leidse en Rotterdamse vakgroepen hebben op hun beurt naar verluid medio februari in een absolute afzondering de bestuurs-

kunde-opleiding geëvalueerd en naar wegen tot vernieuwing gezocht. Dat mer een hotel in hartje Maastricht als lokatie gekozen heeft, onderstreept mijns inziens het belang dat de staf aan de evaluatie heeft willen hechten. Betekent dit een bestuurskundige lente? We zullen het nog even moeten afwachten.

In de tussentijd kunnen we ons gaan verheugen op de vele congressen en symposia die zowel de B.I.L. als de vakgroep er naar alle waarschijnlijkheid tegen aan zullen gooien. Dat hoort erbij wanneer je jezelf serieus neemt. Een suggestie van mijn kant, kies alstublieft niet een onderwerp als: "De plaats van de Bestuurskunde in de universitaire wereld". Evenals vorig jaar in Leiden heeft ook de onlangs in Rotterdam gehouden LBD zich met dit onderwerp beziggehouden. Het wordt langzamerhand wat al te veel. Men kan al gauw het verwijt krijgen het spoor bijster te zijn of zich bezig te houden met bestuurskundig Zen boedhisme. Een veel beter thema is de verwantschap tussen de moderne literatuur en het organisatieadvieswerk ten behoeve van het Openbaar Bestuur. Beiden kennen immers het fenomeen van de poly-interpretabiliteit.

Michiel Nicolaas van der Hargh

S ECOND H A N D S H O P

in- en verkoop nieuwe,
gebruikte en partijgoederen

Hogewoerd 169
Tel. 071-124926
LEIDEN

"LATEN WE NIET OVER FEITEN DISCUSSIËREN"

Spraakmakend, decibelovertuigend, dodelijke verweren, domineetoontjes, technisch minder goede debatter een goede jury met een enthousiast publiek waren de kernwoorden voor het tweede Leids Debattoernooi, georganiseerd door de L.V.V.J. Augustinus. Acht verenigingen uit vier steden streden om de eer en de wisseltrofee, een replica van de buste van David. Dit door Michelangelo gemaakte beeld stond als symbool voor de overwinning, die de beste van het debattoernooi zou halen op zijn tegenstander, net zoals David de overwinning behaalde op Goliath.

De jury, bestaande uit Koos Postema, Martin van Amerongen (Groene Amsterdammer), Frank de Grave (tweede kamerlid VVD), Rinke Berkenbosch (neerlandicus) en Francis van Soest (voormalig voorzitter universiteitsraad), had een moeilijke taak om de juiste winnaars bij iedere ronde aan te wijzen.

De meningen waren dan ook menigmaal sterk verdeeld. De uitslag moest helaas af en toe op kleine pietluttige foutjes gebaseerd worden. Toch kwamen de mening van de zaal en jury aardig met elkaar overeen. Het debat werd op Amerikaanse grondslag gehouden, wat inhoudt dat twee teams, elk bestaande uit twee personen, respectievelijk voor en tegen een stelling pleiten. Iedere persoon heeft 2½ minuut spreektijd, waarna een kruisdebat plaats vindt, dat 5 minuten duurt.

Quintus, Augustinus en Minerva kwamen in de kwartfinales als besten naar